

ALPHATROTS

Omdat het om mensen gaat!

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
T.a.v. Minister C. Helder, Minister prof. dr. E.J. Kuipers,
Staatssecretaris M. van Ooijen MA
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Alphatrots BVKoopmansgracht 52 A
8606 AB SneekPostbus 150
8600 AD Sneek

e info@alphatrots.nl

t 085 0511 111

Bank: ING

NL26 INGB 0007 0227 40

KvK: 82380767

Betreft: resultaatgericht indiceren Wmo

Cc: vaste kamercommissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport

23 januari 2023

Geachte mevrouw Helder, geachte heer Kuipers, geachte heer Van Ooijen,

In de afgelopen jaren heeft het hoogste rechtsorgaan in Nederland bij herhaling vastgesteld dat de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) geen ruimte biedt voor gemeenten om te indiceren op basis van resultaat. De Centrale Raad voor Beroep heeft consequent geoordeeld dat de rechtszekerheid voor de cliënt onvoldoende gewaarborgd is binnen een resultaatgerichte indicering en dat de cliënt altijd recht heeft op een indicering in uren.

Toch blijven veel gemeenten volharden in het afgeven van beschikkingen op resultaat en zelfs in nieuwe aanbestedingen huishoudelijke ondersteuning wordt deze illegale werkwijze wederom door gemeenten ingezet.

Gemeenten kunnen dat doen omdat ze uit ervaring weten dat maar een zeer klein deel van de cliënten het hele gedoe van bezwaar maken en eventueel procederen wil aangaan. Van die kennis maken gemeenten bewust gebruik.

In zijn algemeenheid is het voor ons volstrekt onbegrijpelijk dat een overheid willens en wetens en ten nadele van de eigen inwoners de wet aan haar laars lapt. Iedere inwoner van Nederland zou moeten kunnen vertrouwen op een overheid die naar eer en geweten en getrouw aan de wet handelt.

Op dit moment is dat helaas niet zo, en in gemeenten die resultaatgericht indiceren, moet iedere individuele cliënt via een langdurige procedure opnieuw zijn/haar recht zien te halen. Wij vinden dat een absurde situatie en willen u daarom vragen om daarop in te grijpen door gebruik te maken van uw bestuurlijke bevoegdheid. Er is geen enkele twijfel dat gemeenten die blijven volharden in het resultaatgericht indiceren zich schuldig maken aan taakverwaarlozing.

Geheel ten overvloede omdat de CRvB de zaak in diverse gevallen de kwestie diepgaand heeft onderzocht en daarover geoordeeld willen wij u nog meenemen in de door ons ervaren negatieve effecten van het resultaatgericht indiceren.

- Ondanks alle verhullende woorden is budgetbeheersing de enige reden voor gemeenten om over te gaan tot resultaatgericht indiceren gecombineerd met resultaatgerichte bekostiging. De aanbieder krijgt een vast 'lump- sum' bedrag waarvoor die de

ondersteuning moet leveren. Dat bedrag is afgestemd op een inzet van 2 uren per week of minder.

- Voor de aanbieder is daardoor nooit de situatie bij de cliënt maar altijd het beschikbare budget uitgangspunt voor de te verlenen ondersteuning. Dit ondanks het, voor de vorm, aanwezige normenkader. De aanbieder moet namelijk uitkomen met het beschikbare budget.
- Eenzelfde bezwaar geldt voor gemeenten die zijn overgegaan tot gebiedsfinanciering. Het budget is de norm.
- Op basis van het beschikbare 'lump-sum' bedrag van maximaal twee uren per week kan er onmogelijk gemiddeld worden zoals zo vaak door gemeenten wordt beweerd. Er is namelijk geen enkel geaccepteerd normenkader dat tot een inzet lager dan 2 uren per week kan leiden.
- De 'lump-sum' financiering staat op gespannen voet met de AMvB reële prijs. Een aanbieder die daadwerkelijk biedt wat de cliënt nodig heeft krijgt nooit de reële uurprijs vergoed.
- Resultaatgericht indiceren en de daarmee gepaard gaande resultaatgerichte bekostiging is in het voordeel van aanbieders die systematisch cliënten de benodigde ondersteuning onthouden vanuit het belang van hun eigen bedrijfsvoering. Ze worden daarin gesteund door de gemeente die er alle belang bij heeft dat de budgetten niet worden overschreden.
- Inwoners worden systematisch onjuist en onvolledig geïnformeerd door hun gemeente.
- Onafhankelijke cliëntondersteuning heeft bijna nergens vorm gekregen waardoor cliënten niet onafhankelijk worden geïnformeerd over hun rechten.

Ter bescherming van de rechtspositie van mensen die afhankelijk zijn van maatschappelijke ondersteuning willen wij u vragen om in te grijpen bij gemeenten die deze rechtspositie ondermijnen door het niet honoreren van de diverse uitspraken van de Centrale Raad voor Beroep. Als ze niet kunnen vertrouwen op hun eigen gemeente moeten ze wel kunnen vertrouwen op een verantwoordelijke minister.

Vriendelijke groet,

Berend Raap,